SVATÁ HODINA

A JINÉ MODLITBY

K BOŽSKÉMU SRDCI JEŽÍŠOVU.

Upravil

Dr. JOSEF ČIHÁK.

Šesté vydání.

Cena Kč 2.—.

V PRAZE 1936.

Nákladem Národního sekretariátu Intronisace
Srdce Páně v Praze.

SVATÁ HODINA

A JINÉ MODLITBY

K BOŽSKÉMU SRDCI JEŽÍŠOVU.

Upravil
Dr. JOSEF ČIHÁK.

Šesté vydání.

V PRAZE 1936.

Nákladem Národního sekretariátu Intronisace
Srdce Páně v Praze.

NIHIL OBSTAT.

Can. Dr. Jar. Kulač,
censor.

IMPRIMATUR.

Pragae, die 13. Septembris 1933.
N. E. 11811.

Prael. Dr. Theophilus Opatrný.
Vic. gen.

Poučení o pobožnosti Svaté hodiny.

Svatá hodina jest pobožnost modlitby ústní neb rozjímavé, trvající jednu hodinu, jejímž předmětem jest smrtelná úzkost v zahradě Getsemanské, utrpení a smrt Spasitelova; účelem je ukonejšiti hněv boží, vyprositi hříšníkům milosrdenství, potěšiti Spasitele, povzbuditi k vroucí lásce k Ježíši ve Svátosti oltářní a k lítosti nad hříchy.

Tato pobožnost není výmyslem zbožných lidí, nýbrž pochází od Pána Ježíše, který si ji vyžádal roku 1674 od svaté Markéty Marie Alacoque. Světice konala ji pravidelně každý čtvrtek od 11—12 hodin v noci. Po smrti sv. Markéty konaly Svatou hodinu nejen řeholnice jejího kláštera, nýbrž i jiné řeholnice a řeholníci různých řádů a kongregací, zejména zasvěcených úctě nejsv. Srdce Páně. Tak zdomácněla tato pobožnost v kongregaci picpusské nejsv. Srdcí, ke které náleží P. Matéo Crawley, apoštol Intronisace Srdce Páně v rodinách a zároveň šiřitel Svaté hodiny. R. 1859 založil P. Lyonnard T. J. v Belgii novou kongregaci řeholnic trpícího Srdce Ježíšova, jejímž úkolem jest smír a modlitba za umírající. Tyto řeholnice konají každý čtvrtek od 11—12 hodin v noci před svatostánkem smírnou pobožnost Svaté hodiny, jak si ji Spasitel přál. Podobně činí u nás kongregace Těšitelek nejsv. Srdce Ježíšova. Nyní konají Svatou hodinu i jiní, zejména ctitelé Srdce Ježíšova a horlitelky Intronisace, buď společně v kostele nebo soukromě doma.

Kdy a jak jest možno konati pobožnost Svaté hodiny? — Podle přání Pána Ježíše ve čtvrtek a to nejlépe v noci od 11—12 hodin, koná-li se soukromě doma; koná-li se společně v kostele, hodí se pozdní hodina ve-

černí, na př. 7—8; avšak jest dovoleno konati ji již od 2. hodiny odpolední. Koná-li se slavně v kostele, tu nejprve kněz vystaví nejsvětější Svátost oltářní, pak se střídají modlitby, zpěvy, promluvy kněžské, tichá rozjímání, ale vše směřuje k utrpení Ježíšovu, ke smíru a pokání; na konec udělí kněz požehnání nejsvětější Svátostí oltářní. Při pobožnosti Svaté hodiny bývá vhodná příležitost ke sv. zpovědi. Kdo nemůže jíti do kostela, může konati Svatou hodinu doma nebo i v zahradě. Kde mají kapli, ale nemají kněze v místě, mohou konati sami věřící v kapli společně tuto pobožnost.

Jak milá jest tato pobožnost i Ježíši i věřícímu lidu, ukazuje její rozšíření všude, nadšení lidu pro ni a hojné milosti, kterými ji Pán Ježíš provází. Svatý Otec Pius XI. v Milostivém létě 1933 konal s duchovenstvem pobožnost Svaté hodiny ve velechrámu sv. Petra v Římě, tuto pobožnost vřele věřícím doporučil a udělil následující odpustky:

1. **Plnomocné odpustky** věřícím, kteří řádně se vyzpovídali, přijali Tělo Páně, účastní se po celou hodinu této pobožnosti ve kterémkoliv kostele nebo v kapli veřejné nebo i poloveřejné a pomodlí se na úmysl sv. Otce.

2. **Odpustek 10 let** věřícím, kteří se srdcem zkroušeným tuto pobožnost vykonali buď veřejně nebo soukromě. (Dekret posv. Penitenciarie z 21. března 1933 v AAS, XXV (1933), str. 171.)

Bratrstvo Svaté hodiny.

R. 1829 zřídil P. Debrosse T. J. v klášteře Navštívení v Paray le Monial první bratrstvo Svaté hodiny, které schválil papež Pius VIII. dne 22. XII. 1829 a propůjčil členům odpustky. R. 1831 dne 27. VII. Řehoř XVI. udělil tytéž odpustky pro všechny, kteří konají Svatou hodinu a jsou zapsáni v tomto bratrstvu. Lev XIII. dne 6. dubna 1886 povýšil bratrstvo toto na arcibratrstvo s platností pro Francii a Belgii. Pius X. dne 27. III. 1911 propůjčil tomuto arcibratrstvu v Paray le Monial právo

připojovati k sobě stejná bratrstva Svaté hodiny z celého světa. Pius XI. vřele doporučil pobožnost a bratrstvo Svaté hodiny u příležitosti stého výročí založení tohoto bratrstva. Jubileum se slavilo 20.—23. května 1930. Také u nás již byla zřízena bratrstva Svaté hodiny.

Jak se dáti zapsati do bratrstva Svaté hodiny, abychom byli účastni všech odpustků, když tuto pobožnost konáme? Napište na čtvrtku papíru své jméno, přijmení, stav a bydliště a pošlete řediteli Intronisace Srdce Páně v Praze IV. 58, který Vám obstará zápis do bratrstva. Poplatky nejsou žádné, jen třeba hraditi poštovné.

Odpustky a výsady bratstva Svaté hodiny. Povolují se plnomocné odpustky všem věřícím, kteří jsou zapsáni v seznamu arcibratrstva, kdykoliv konají pobožnost Svaté hodiny způsobem ve stanovách předepsaným. (Pius VIII. 22. XII. 1829 a 28. V. 1830; Řehoř XVI. 27. VII. 1831). Tyto odpustky lze přivlastňovati dušičkám v očistci. (Řehoř XVI. 12. VI. 1843). Aby se získaly, je požadavek podle obecného řádu plnomocných odpustků zpovídati se, přijímati a pomodliti se na úmysly svatého Otce. Sv. přijímání se může konati podle libosti ve čtvrtek nebo v pátek. (Řehoř XVI. 23. II. 1832).

Pokud se týče zpovědi, pro osoby, které mají zvyk zpovídati se každý týden, stačí, byla-li vykonána v jednom ze sedmi dnů, nebo docela — v diecésích, které mají širší povolení — v jednom z 15 dní předcházejících. (Dekret S. S. O. 23. XI. 1878 a 25. II. 1886).

Osoby, které mají zvyk přijímati každodenně, mohou získati plnomocné odpustky i bez povinnosti zpovídati se v určitých dobách. (Dekret S. S. O. 14. II. 1906).

Praktický návod, jak konati Svatou hodinu ve čtvrtek v kostele.

(Kněz vystaví nejsvětější Svátost oltářní; mezi tím lid zpívá 1. sloku písně »Ježíši králi«. Poté vyjde kněz na kazatelnu, oznámí, na jaký úmysl se koná dnes Svatá hodina a podle jaké knížky, a potom všichni zpívají jednu sloku písně Smilování. Po zpěvu kněz uvede slova Písma sv.):

(Kněz): »Ježíš přišel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: »Posedte tuto, až odejda, tamto se pomodlím.« A pojav Petra a dva syny Zebedeovy (Jakuba a Jana), počal se rmoutiti (lekati) a teskliv býti. Tu řekl jim: »Smutná jest duše má až k smrti! Pozůstaňte tuto a bděte se mnou (modlete se, abyste nevešli v pokušení)«. (Mat. 26, 36—38.)

(Na základě těchto slov udá kněz několik myšlenek k rozjímání, na př.):

Pane Ježíši, ty se rmoutíš? — Proč? — Vím. Zříš všechna utrpení, bolesti, potupu, smrt kříže! — Ty se lekáš? Co tě děsí? — Hřích! — Znáš nejlépe ošklivost hříchu a vidíš na sobě spočívati hříchy celého světa! — Ty jsi teskliv? Co tě skličuje? — Lítost! — Víš, že mnohým všechno tvé utrpení nebude nic platné, že nekajícně zemrou.

Připomeňme si, bratři a sestry, zde u svého Spasitele: I my jsme zarmoutili Pána — i za nás tolik trpěl! — a hle, my se nelekáme hříchu a znovu upadáme do starých neřestí? — Litujeme, Pane, svých hříchů a nechceme již hřešiti!

(Asi 3—5minutová přestávka. Tichá adorace. Po ní modlí se kněz (spolu s lidem) vhodnou modlitbu, na př. toto):

(Všichni hlasitě): Věčný Otče, ty's tak miloval svět, že jsi Syna svého za něj vydal. — Obětujeme ti nejdokonalejší svatost, jakož i zásluhy jednorozeného Syna tvého, děkujíce ti jménem všech vykoupených za tento důkaz nekonečné lásky tvé! — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Otče nebeský, abys nás zbavil věčného zavržení, vložil jsi hrozné břemeno všech hříchů našich na jednorozeného, klanění nejhodnějšího Syna svého! — Obětujeme ti smrtelnou úzkost jeho v zahradě Getsemanské a prosíme, dej, abychom na věčnosti mohli požívati ovoce tohoto utrpení! — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Věčný Otče, abys lidstvo vinou postižené usmířil se svou božskou velebností, podrobil jsi nevinného Syna svého nejtrpčí spravedlnosti, takže musil snášeti všechna utrpení, jež jsme my, vinníci, měli nésti. — Obětujeme ti onu pokoru a lásku, s níž se Ježíš v zahradě Getsemanské vůli tvé podrobil a prosíme, abys popřál všem hříšníkům obrácení a spásy! Otče náš . . . Zdrávas . . .

(Druhá čtvrthodina koná se týmž postupem. Zazpívá se jedna sloka písně, po ní následuje evangelium, úvaha, tichá adorace a společná modlitba).

(Kněz): »A popošed (Ježíš) maličko (as na dohod kamenem), padl na Svou tvář a modlil se, řka: Otče, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak Ty.« (Mat. 26, 39).

(Úvaha):

Pane, ty chceš trpěti sám — provázen jen zdáli soucitem a modlitbou svých nejdůvěrnějších přátel. — Ty padáš na zem — tak se pokořuješ při modlitbě! — Ač tvoje lidská přirozenost se vzpírá utrpení, ty podrobuješ se odhodlaně vůli svého Otce nebeského.

Hle, bratři a sestry, i my dnes provázíme svého Pána v jeho utrpení a modlíme se s ním! — Ó, modleme se vždy tak uctivě a tak pokorně jako náš Spasitel v zahradě Getsemanské! — V každém utrpení podrobujme se jako náš Spasitel nevyzpytatelné vůli svého Boha a Pána.

(Tichá adorace. Po ní):

(Všichni): Věčný Otče, chtěl jsi býti oslaven nejhlubší pokorou Ježíšovou. — Obětujeme ti tuto oslavu, na dostiučinění za všechny urážky, jež jsme ti způsobili svou pýchou a prosíme, abys nám svatou pokoru uděliti ráčil! Otče náš . . . Zdrávas . . .

Věčný Otče, chtěl jsi býti usmiřován modlitbou Ježíšovou, podrobující se tvé vůli nejsvě-

tější. Obětujeme ti tuto velkomyslnou modlitbu a prosíme, dej, abychom žili budoucně stále podrobeni tvé nejsvětější vůli, abychom z lásky poslouchali všech představených! — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Věčný Otče, pro velkomyslnost a ochotu, s níž Ježíš druhdy v Getsemane se podroboval kalichu utrpení, račiž nám, všem duším zasvěceným a všem věřícím vůbec, uděliti ducha svaté síly a vytrvalosti, abychom ke tvé cti dovedli přinášeti oběti radostně! — Otče náš . . . Zdrávas . . .

(Třetí čtvrthodina. Sloka písně. Evangelium).

(Kněz): »I přišel (Ježíš) k učedníkům svým a nalezl je, ani spí; i řekl Petrovi: »Tak-liž jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.« Opět po druhé odešel a modlil se, řka: »Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle Tvá.« A přišed opět, nalezl je, ani spí, neboť oči jejich byly obtíženy. I nechal jich a odešed opět, modlil se po třetí, táž slova říkaje«. (Mat. 26, 40—44).

(Úvaha):

Ó, můj drahý Spasiteli, ty hledáš útěchy u svých přátel a nenalézáš! — Znovu odcházíš modlit se a podrobuješ své nemocné tělo duchu a vůli svou vůli svého Otce. — Petře, Jakube a Jene, vy přátelé mého Ježíše, kterak můžete

spáti při jeho smrtelné úzkosti? — Ó, přátelé, bratří a sestry, i nás chce míti Ježíš svými pomocníky a těšitelkami ve svém utrpení! — Dovedeme býti silnějšími než Petr? Nespíme i my? — Přemozme se, buďme těšitelkami a apoštoly trpícího Srdce Ježíšova!

(Tichá adorace. Po ní modlitba):

(Všichni): Proč nemůžeme ti, trpící Spasiteli, nabídnouti svá srdce, rozžhavená plameny dokonalé lásky, abychom ti aspoň poněkud oplatili nekonečnou lásku tvou? Zarmouceni svou i mnohých lidí chladností, obětujeme ti, ó dobrotivý Ježíši, všechnu vřelost a svatou horlivost apoštolských duší, které láskou a utrpením mírní smrtelnou úzkost tvou. — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Trpící Ježíši, obětujeme ti dokonalou soustrast, kterou cítila s bolestmi tvými neposkvrněná Matka tvá, jejíž srdce probodl sedmerý meč bolesti, a chválu i oslavu, kterou tebe, dobrotivého Vykupitele, potěšovala. — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Trpící Spasiteli náš, my ubozí tvorové nejsme s to, abychom tě tak potěšili, jak si toho přejeme. Proto ti obětujeme onu radost a uspokojení, se kterým nejsv. Trojice s nebeskými anděly patřila na vznešené dílo vykoupení, jež jsi za tak velikých bolestí a s takovou láskou ráčil na sebe vzíti. Ó dej, prosíme, aby všichni vykoupení vždy víc a více poznávali tajemství nekonečné tvé lásky! — Otče náš . . . Zdrávas . . .

(Čtvrtá čtvrthodina. Zpěv. Evangelium).

(Kněz): »I ukázal se mu anděl s nebe a posiloval ho. A on, ocitnuv se v úzkosti smrtelné, modlil se snažněji. I stal se pot jeho jako krůpěje krve tekoucí na zem.« (Luk. 22, 43—44).

(Úvaha):

Pane náš, ve své smrtelné úzkosti snažněji se modlíš. — Nejdražší krev stéká s tvého čela a omývá naše duše, očišťuje je od hříchů. — Anděle boží, ty jsi jediným těšitelem našeho Pána v jeho smrtelném zápase! — Ó nebeský duchu, kéž smíme se k tobě i my připojiti a svou láskou a útrpností kéž smíme posilovati svého Spasitele! — Bratři a sestry, vizte, Ježíš trpěl za nás. I my chceme trpěti za hříchy své a za hříchy nevděčného světa. — Ježíši dobrý, nechceme tě nikdy již urážeti, nýbrž vždy víc a více tebe milovati. —

(Tichá adorace. Po ní opět):

(Všichni): Věčný Otče, z hloubi srdce svého děkujeme ti jménem všeho lidstva za to, že jsi nám ráčil dáti tak dobrotivého, láskyplného Vykupitele. Obětujeme ti nejdražší krev jeho, za nás prolitou ke spáse všech vykoupených. Dej, aby účinky vykoupení byly tak bohaty jako ono samo, aby Ježíš všemi dětmi Adamovými poznán, ctěn, milován a oslavován byl po celou věčnost. — Otče náš . . . Zdrávas . . .

Věčný Otče, obětujeme ti drahocennou krev Ježíšovu, abychom u tvé dobroty vyprosili pový-

šení a vzrůst sv. katolické církvi, obrácení nevěřícím, bludařům a hříšníkům, vytrvalost spravedlivým, osvobození ubohým duším v očistci. Obětujeme ji za duchovní i časné blaho svých představených a všech nám milých a drahých. Zvláště však ji obětujeme k posvěcení své duše a na tyto úmysly . . . Otče náš . . . Zdrávas . . .

Věčný Otče, tak jsi miloval svět, že jsi Syna svého jednorozeného obětoval. — Ó dej, aby i svět Ježíše miloval, jemu díky, chválu a slávu vzdával, aby hojně vzrůstal počet duší úplně mu oddaných a dokonale jej milujících. Kéž bychom i my k nim náleželi! — Věčný Otče, obětujeme ti vzdechy, prosby a smrtelnou úzkost Ježíšovu v zahradě Getsemanské, jakož i nejsvětější krev, již tam prolil. Rač obnoviti v srdcích všech věřících pravou zbožnost, spojenou s opravdovou a šlechetnou obětavostí, aby se tak Ježíši stali podobnými. — Otče náš . . . Zdrávas . . .

(Nyní se mohou přidati některé modlitby nebo žalmy nebo i zpěvy, odpovídající duchu Svaté hodiny. Kněz sestoupí s kazatelny. Zpívá se 2. a 3. sloka písně »Ježíši, králi«. Udělí se požehnání nejsv. Svátostí oltářní. Po sv. požehnání může se zazpívati vhodná píseň, na př. S Bohem, má radosti . . . Před pobožností a po ní kněz jde do zpovědnice a slyší sv. zpovědi.

Žalm 50.

(Kněz střídavě s lidem).

Smiluj se nade mnou, Bože, dle svého velkého milosrdenství a dle množství svých slitování zahlaď nepravost mou.

Úplně omyj mne od mé nepravosti, a od hříchu mého očisti mne.

Nebo svou nepravost já poznávám, a hřích můj přede mnou je vždycky.

Proti Tobě samému jsem prohřešil se, a co zlé je před Tebou, učinil jsem, abys byl shledán spravedliv ve svých řečech a bys zvítězil, když souzen býváš.

Nebo, hle, v nepravostech jsem se počal, a v hříších počala mne matka moje.

Nebo hle, upřímnost je Ti milá, neznámou a skrytou svou moudrost oznámil's mi.

Pokrop mne ysopem, abych očištěn byl, omyj mne, abych byl nad sníh zbílen.

Sluchu mému radost a veselí dej; potom zaplesají kosti ponížené.

Odvrať obličej svůj od mých hříchů a vymaž všecky mé nepravosti.

Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha pravého obnov v útrobách mých.

Nezamítej mne od své tváře a svého svatého ducha mi neodnímej.

Navrať mi radost z ochrany své a duchem statečným posilni mne.

Učit budu hříšníky Tvojím cestám, že se bezbožní vrátí k Tobě.

Zbav mne krevní viny, Bože můj, spasný Bože, a můj jazyk s veselím bude slaviti Tvou spravedlnost.

Pane, rty mé rač otevříti, a má ústa zvěstovat budou Tvoji chválu.

Nebo kdybys byl chtěl oběť, byl bych dal (ji) ovšem, (ty však) v zápalných obětech si nelibuješ.

Obětí Bohu (milou) duch je zkormoucený, a srdcem zkroušeným a pokorným, Bože, nepohrdáš.

Dobrotivě nalož, Hospodine, pro Svou milost se Sionem, aby byly zdi jerusalemské (zas) vystavěny.

Pak budeš přijímat řádné žertvy, oběti a celopaly, tehdáž klásti budou býčky na Tvůj oltář.

Sláva Otci . . .

Modleme se! Bože, jenž nikoho nezavrhuješ, nýbrž pokáním i největších hříšníků v laskavé slitovnosti se usmiřuješ, shlédni milostivě na pokorné prosby naše a srdce naše osvěť, abychom přikázání tvá plniti mohli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Příprava na smrt.

Otče náš . . Zdrávas Maria . . Modleme se:

Pane Bože můj, již od nynějška přijímám ochotně a s odevzdaností z ruky tvé každý způ-

sob smrti, jaký se tobě zlíbí, se všemi jejími úzkostmi, strastmi a bolestmi. Amen.

(Plnomocné odpustky v hodině smrti všem, kdož kajícně se vyzpovídali a přijali Tělo Páně a tuto modlitbičku se v určitý den pomodlí. Pius X. 9. III. 1904).

Za umírající hříšníky.

Otče náš . . Zdrávas Maria . . Modleme se:

Ó nejdobrotivější Ježíši, milovníku duší, zapřísaháme tě pro smrtelný zápas nejsvětějšího Srdce tvého a pro bolesti neposkvrněné Matky tvé, obmyj v krvi své hříšníky celého světa, kteří nyní se smrtí zápasí a dnes zemrou. Amen.

Modlitba za zemřelé.

(Žalm 129.)

Z hlubin volám k tobě, Hospodine,
Pane, vyslyš hlas můj!
Budiž ucho tvoje nakloněno
k úpěnlivé mé modlitbě.
Budeš-li, Pane, hříchy mít na zřeteli,
Hospodine, kdož obstojí?
U tebe je však slitování, Pane,
a pro tvůj slib v tebe doufám.
Důvěřuje duše má slovu jeho,
doufá duše má v Pána.
Od časného jitra až do noci
doufej, Israel, v Pána.
Neboť jest u Hospodina milosrdenství
a hojna u něho spása.
A on vysvobodí Israele
ze všech jeho hříchů.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane! A světlo věčné ať jim svítí.

Pane, smiluj se! Kriste, smiluj se!

Pane, smiluj se! Otče náš . . . Zdrávas . . .

Modleme se! Duším služebníků a služebnic tvých, prosíme, Pane, nechť prospěje pokorná modlitba prosících, abys je i ode všech hříchů oprostil i vykoupení svého účastny učinil. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Povzdechy k Spasiteli (podle sv. Ignáce):

Duše Kristova, posvěť mne,
Tělo Kristovo, uzdrav mne,
Krvi Kristova, napoj mne!
Vodo z boku Kristova, obmyj mne,
Umučení Kristovo, síliž mne!
Ó dobrý Ježíši, vyslyš mne!
Ve své rány ukryj mne,
odloučit nedej od sebe,
úkladu zlého chraň mě!
V hodině smrti přikaž mně,
na nebi věčně ať chválím tě
na věky věkův. Amen.

(Odp. 300 dní pokaždé; plnomocné jednou za měsíc, modlíme-li se tak denně).

Praktický návod, jak konati pobožnost k Srdci Ježíšovu na první pátky v měsíci.

(Podle rozhodnutí posv. Sboru obřadů ze dne 28. VI. 1889 a 30. VIII. 1892 jest dovoleno na všechny první pátky v měsíci, nepřipadne-li na ně svátek přednější, sloužiti zpívanou nebo tichou votivní mši sv. v barvě bílé »De SS. Corde Jesu«, v těch kostelích, kde se koná přede mší sv. nebo po mši sv. zvláštní pobožnost k Srdci Páně. Podrobněji o této mši sv. poučují diecésní direktáře. — Přede mší sv. kněz zpovídá. Mši sv. obětuje in honorem SS. Cordis (cum Memento pro Unionis apostolicae prosperitate). Po mši sv. vystaví se ihned nejsv. Svátost, mezitím se zpívá 1. sloka písně, na př.: Zvěstuj těla vznešeného . . . Potom se modlí litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu. Následuje Smírná modlitba, Prosba, Přípověď nebo odprošení. Zpívá se 2. a 3. sloka písně a kněz obvyklým způsobem udělí svátostné požehnání).

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože,
Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Duchu Svatý, Bože,
Svatá Trojice, jeden Bože,
Srdce Ježíše, Syna Otce věčného,
Srdce Ježíšovo, v lůně panenské Matky od Ducha svatého utvořené,
Srdce Ježíšovo, se Slovem Božím podstatně spojené,
Srdce Ježíšovo, nekonečné velebnosti,
Srdce Ježíšovo, svatý chráme Boží,
Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,
Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno nebeská,
Srdce Ježíšovo, výhni láskou planoucí,
Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a lásky,
Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky
Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,
Srdce Ježíšovo, veškeré chvály nejhodnější,
Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí,
Srdce Ježíšovo, v němž jsou všecky poklady moudrosti a vědy,
Srdce Ježíšovo, v němž přebývá všecka plnost božství,
Srdce Ježíšovo, v němž se Otci dobře zalíbilo,
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti jsme všichni obdrželi,
Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,
Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého slitování,

Smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří tě vzývají,
Srdce Ježíšovo, zdroji života a svatosti,
Srdce Ježíšovo, smíření za hříchy naše,
Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,
Srdce Ježíšovo, pro hříchy naše potřené,
Srdce Ježíšovo, až k smrti poslušným učiněné,
Srdce Ježíšovo, kopím probodené,
Srdce Ježíšovo, zdroji všeliké útěchy,
Srdce Ježíšovo, živote náš a vkřížení naše,
Srdce Ježíšovo, pokoji náš a naše smíření,
Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,
Srdce Ježíšovo, spáso v tebe doufajících,
Srdce Ježíšovo, naděje v tobě umírajících,
Srdce Ježíšovo, rozkoši všech Svatých,
} Smiluj se nad námi!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpust nám, Pane!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, vyslyš nás Pane!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Kněz: Ježíši, tichý a pokorný Srdcem,
Lid: učiň srdce naše podle Srdce svého!

Modlemese: Všemohoucí, věčný Bože, shlédni na Srdce nejmilejšího Syna svého a na chvály i dostiučinění, které tobě vzdává jménem hříšníků, a usmířen jsa, uděl jim odpuštění, o milosrdenství tvé žádajícím, ve jménu téhož Ježíše Krista, Syna tvého, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věkův. Amen.

Smírná modlitba k Srdci Ježíšovu.

(Vydána papežem Piem XI. dne 8. V. 1928.)

Nejsladší Ježíši, jemuž se lidská nevděčnost za všecku lásku odměňuje zapomínáním, nedbalostí a pohrdáním, hle my, klečíce zde před tvým oltářem, chceme nahrazovati tobě obzvláštní úctou tolik nevšímavostí a křivd, kterých tvé milující Srdce neustále od lidí zakouší.

Ale vzpomínajíce, že ani my jsme nebyli vždycky prosti takového nehodného počínání, a z hloubi srdce toho nyní litujíce, prosíme nejprve, aby ses smiloval nad námi, kteří jsme hotovi dobrovolným dostičiněním napravovati netoliko ty hříchy, kterých jsme se sami dopustili, nýbrž také hříchy těch, kteří zabloudivše s cesty pravdy, buď se zatvrzují ve své nevěře a nechtí tě následovati jako svého pastýře a vůdce, nebo nedbajíce toho, co při křtu svatém slíbili, odvrhli lahodné jho tvého zákona.

Umiňujeme si tedy, že jednak chceme dostičiniti za všecky takové viny vůbec, jednak se chceme přičiniti, abychom jednotlivé urážky tobě činěné zvláště napravovali, jako jsou kromě jiných: zábavy a oděv, hrubě urážející křesťanský stud a mravnost, tolik hanebných nástrah, připravených nevinným duším, znesvěcování dnů svátečních, rouhání, pronášení proti tobě a tvým svatým, hanobení tvého náměstka na zemi a veškerého kněžstva tvého, zanedbávání předrahé Svátosti lásky tvé nebo jejího zneuctívání hroznými svatokrádežemi a konečně

veřejné a obecné hříchy národů, kteří se protiví právům církve od tebe ustanovené a jejímu učitelskému úřadu.

Ó kéž můžeme smýti takové zločiny svou vlastní krví! Abychom však zatím za urážku tvé Božské cti podle sil svých náhradu poskytli, podáváme ti to dostiučinění, které jsi kdysi Otci svému přinesl na kříži a které každého dne znovu obnovuješ na našich oltářích, a spojujeme toto tvé dostiučinění s dostiučiněním tvé Matky a ustavičné Panny Marie, všech tvých Svatých i všech zbožných věřících. Upřímně ti slibujeme, že jednak všecky minulé hříchy své i svých bližních a lhostejnost k nesmírné lásce tvé chceme nyní s pomocí milosti tvé napravovati pevnou věrou, čistými mravy, svědomitým zachováváním přikázání tvých a zvláště velikého přikázání lásky, jednak že budeme, jak nejlépe dovedeme, brániti urážkám, které by lidé chtěli tvé božské velebnosti činiti, a zároveň se budeme přičiňovati, abychom co nejvíce lidí přivedli k tvému následování. Přijmiž od nás nejdobrotivější Ježíši na přímluvu veliké Smířitelky, blahoslavené Marie Panny toto naše ujištění o naší ochotě napravovati křivdy a urážky tobě činěné a račiž nás největším darem milosti své, darem setrvání udržovati ve věrné oddanosti a službě své tak, abychom konečně jednou všichni vešli do té vlasti pravé, kde s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ Bůh po všecky věky věkův. Amen.

(Tato smírná modlitba je závazná o svátku Srdce Páně, jindy je dobrovolná. Dekretem posv. Poenitenciarie ze dne 1. VI. 1928 povolují se odpustky na tuto modlitbu: O Svátku Srdce Páně 7 let a 7 kvadragen, jindy 300 dní. Plnomocné jednou za měsíc, když se modlitba koná denně, a o svátku Srdce Páně, za obvyklých podmínek přijetí sv. svátostí a návštěvy kostela nebo kaple).

Prosba:

(Všichni hlasitě):

Nejsvětější Srdce Ježíšovo! V nejhlubší pokoře tobě se klaníme, tebe oslavujeme a velebíme. Ó Srdce plné slitování, smiluj se nad námi! Buď naší útěchou, když zarmouceni jsme, naší posilou, když malomyslni jsme. Žehnej nás, dokud v slzavém údolí putujeme, spasiž nás, až jednou na věčnost se odebereme. Ó, Ježíši, tobě živi jsme, tobě umíráme, tobě lásku zachováme, dokavad neskonáme. Amen.

Přípověď věrnosti Božskému Srdci Ježíšovu.

(Kněz): Nejsvětější Srdce Ježíšovo, pokorně se ti klanějíce, znovu se ti obětujeme, s pevným úmyslem, napraviti urážky, které ti od lidí bývají činěny.

(Lid): Ano, slibujeme.

(Kněz): Čím více tajemství tvá se hanobí,

(Lid): Tím více budeme v ně věřiti, ó Srdce Ježíšovo, které posvěcuješ srdce naše.

(Kněz): Čím více nevěra usiluje, aby nás zbavila naděje naší,

(Lid): Tím více budeme naději svou skládati v tebe, ó Srdce, jediná naděje lidí smrtelných.

(Kněz): Čím více odporují srdce tvé božské lásce,

(Lid): Tím více tě budeme milovati, ó neskonalá kráso, neskonale milování hodné Srdce Ježíšovo.

(Kněz): Čím více se činí útoky na tvé božství,

(Lid): Tím více se mu budeme klaněti, ó božské Srdce Ježíšovo.

(Kněz): Čím více tvá božská přikázání se zapomínají, a přestupují,

(Lid): Tím více je budeme zachovávati, ó nejsvětější Srdce Ježíšovo.

(Kněz): Čím více svátostmi tvými opovrhují a je opouštějí,

(Lid): Tím více je budeme s láskou a uctivostí přijímati, ó nejštědřejší Srdce Ježíšovo.

(Kněz): Čím více se úcty nejhodnější ctnosti tvé vyhošťují,

(Lid): Tím více a tím horlivěji je budeme konati, ó Srdce, vzore všech ctností.

(Kněz): Čím více peklo o záhubu duší pracuje,

(Lid): Tím více ať se v nás rozněcuje žádost po jejich spáse, ó Srdce Ježíšovo, po spasení duší nanejvýš horlící.

(Kněz): Čím více smyslnost a pýcha usilují, aby zapírání sebe a láska k povinnosti zmařeny byly,

(Lid): Tím více se budeme přemáhati a k obětovnosti se rozněcovati, ó Srdce Ježíšovo, kteréž jsi pohaněním bylo naplněno.

(Kněz): Čím více se pohrdá tvou svatou církví,

(Lid): Tím více se chceme snažiti, abychom věrnými dítkami jejími byli, ó sladké Srdce Ježíšovo.

(Kněz): Čím více svatého náměstka tvého pronásledují,

(Lid): Tím více se ho chceme přidržovati a za něho se modliti, ó Srdce Ježíšovo, kteréž jsi kopím bylo probodeno.

(Kněz): Čím více se uráží tvé Srdce, které trpělo na hoře Olivetské a na kříži,

(Lid): Tím více chceme těšiti Srdce Ježíšovo, bolestí zlomené.

(Kněz): Ó Srdce Boha našeho, popřej nám tak mocné a účinné milosti, abychom byli uprostřed světa tvými apoštoly a tvou korunou v blažené věčnosti. Amen.

Odprošení.

(Sepsal Mons. Morganti; modlí se na 1. pátek nebo 1. neděli v měsíci.)

(Kněz): Ó Božský Spasiteli duší, viz, jak zde před tebou klečíme zahanbeni a pozdvihujeme své zraky k bílé hostii, z níž na nás patříš. Bolí nás srdce, když vidíme, jak's opuštěn od těch, které's tak draze vykoupil, když pomyslíme, že tvoje nejdražší Krev byla prolita za tak mnohé

duše marně, že tvoje oběti byly přineseny bez užitku, že tvou láskou pohrdají!

Protože nám ve své nekonečné dobrotě dovoluješ, abychom spojili své vzdechy s tvými, své slzy s těmi, jež vytryskly z tvých očí svatých; prosíme tě, sladký Ježíši, za ty, kteří se k tobě nemodlí, dobrořečíme ti za ty, kdož ti zlořečí, klaníme se ti za ty, kdož se ti rouhají, a celou silou duše své toužíme po tom, abychom tě mohli chváliti a velebiti na každém místě po všem světě.

Ó Pane, kéž proniknou až k tobě bolestné vzlyky lítosti a smíru, jež našemu srdci zkroušenému a poníženému vynucuje vědomí tolikerých urážek!

Měj, Pane, smilování s hříchy našimi, s hříchy našich příbuzných a přátel a celého světa!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpust nám rouhání se tobě a proklínání a znesvěcování dnů svátečních!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpust nám všechnu bezbožnost a všechno pohoršení!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpust nám neposlušnost Církvi sv. a nezachovávání předepsaného postu!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpust nám všechny hříchy proti sv. Otci, všechno pronásledování biskupů, kněží a osob Bohu zasvěcených!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpust nám urážky svatých obrazů, znesvěcování kostelů, zneužívání svatých svátostí, svatokrádežné zneuctívání tvých svatostánků!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Odpusť nám všechny zločiny bezbožného tisku a ďábelské úklady a zuření nevěreckých spolků!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Měj smilování se spravedlivými, kteří kolísají v dobrém, s hříšníky, odpírajícími tvým milostem, s ubohými umírajícími a se všemi, kdož trpí!

(Lid): Smilování, Pane, smilování!

(Kněz): Smilování, Pane, smilování s tím, kdo nejvíce potřebuje milosti! Neodvracej očí svých od nás! Upoutej naše nestálá srdce k tvému božskému Srdci! Zapal je ohněm lásky své! Pohni je k bolesti, vynuť jim krvavé slzy nad tolikerou vzpourou a takovým nevděkem vůči tobě! Ať žijí zmírajíce láskou k tobě! Amen.

Sv. přijímání smírné na první pátky měsíce.

(Sv. přijímání v duchu lásky a smíru jest nejpřednějším úkonem pobožnosti k božskému Srdci Ježíšovu. Ježíš si přál smírného sv. přijímání na první pátky a těm, kdo po 9 měsíců bez přerušení je vykonají, dal své »veliké zaslíbení«, t. j. šťastné smrti. Horlivým ctitelům Srdce Páně na první pátky doporučuje se tato modlitba.)

Obětování sv. přijímání v 1. pátek měsíce.

(Podle slovenské pobožnosti prvých piatkov.)

Božský Vykupiteli, drahý můj Ježíši, uznávaje svou nicotu, klaním se tvé velebnosti a obětuji ti dnes jako v prvý pátek své sv. přijímání především na zadostiučinění za tolikeré urážky, kterými jsem tvoje nejsvětější Srdce tolikrát zarmoutil(a).

Ale obětuji ti je také za nesčíslné svatokrádeže a neuctivosti, které jsi musil přetrpěti ve svátosti lásky od celého člověčenstva.

Přijmi milostivě mou oběť a dej, aby slib tvého dobrotivého Srdce splnil se také na mně nehodném hříšníku. S důvěrou prosím tě o tuto milost, neopíraje se o svoje zásluhy, nýbrž v důvěře a síle tvé nekonečné milosti a všemohoucí lásky.

Ano, svátostný Spasiteli můj, učiň, aby tvoje dobrotivé božské Srdce bylo mi útočištěm v té poslední a strašné hodině, abych z jeho milosrdenství smířen s tvou velebností, od hříchů svých očistěn a svátostmi posilněn v tvé svaté lásce skonal(a) a tak kdysi celou věčnost odpočíval(a) tam na milosrdném božském Srdci tvém. O to prosím skrze mocnou přímluvu dobrotivé tvé Matky. Amen

První neděle v měsíci.

(První neděle v měsíci jest duchovní obnovou a projevem věrnosti a lásky věřícího lidu k nejsvětější Svátosti oltářní a ke svátostnému Srdci Ježíšovu. Proto náboženská sdružení ve farnosti a zbožné duše vůbec přistupují ke sv. přijímání a obnovují své zasvěcení Pánu Ježíši. Doporučuje se zpívati na první neděli měsíce písně k Svátosti oltářní nebo k Srdci Páně. Po mši sv. je možno vykonati zásvětnou modlitbu lidského pokolení Srdci Páně nebo obnovu zasvěcení farnosti Srdci Ježíšovu. Proto zde uvádíme mešní píseň k Srdci Páně a obě zásvětné modlitby.)

Zásvětná modlitba pokolení lidského Kristu Králi.

(Předepsaná S. R. C. 17. X. 1925 a 28. IV. 1926; závazná o svátku Krista Krále. Říká se po litaniích k nejsv. Srdci Páně.)

Nejsladší Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, před oltářem tvým v nejhlubší pokoře klečící. Tvými jsme, tvými býti chceme; abychom však pevněji s tebou byli spojeni, hle, dnes každý z nás dobrovolně se zasvěcuje tvému nejsvětějšímu Srdci. Tebe sice mnozí nikdy nepoznali: tebe, pohrdajíce tvými přikázáními, mnozí zavrhli. Smiluj se nad těmi i oněmi, nejdobrotivější Ježíši; mocně přiviň všechny k svému svatému Srdci. Kraluj Pane,

netoliko věřícím, kteří se od tebe nikdy neodchýlili, nýbrž i marnotratným synům, kteří tebe opustili; učiň, ať se brzy navrátí do domu otcovského, aby nezhynuli nouzí a hladem. Kraluj těm, které blud oklamal nebo rozkol odloučil, přiveď je do přístavu pravdy a k jednotě víry, aby byl brzy jeden ovčinec a jeden pastýř. Kraluj všem těm, kteří ve tmách pohanství anebo islamu trvají, a rač je přivésti do světla a království svého. Shlédni též milosrdnýma očima na syny toho národa, který tak dlouho byl vyvoleným lidem; a Krev, kterou jednou na sebe svolali, kéž i jim se stane zdrojem spásy a života. Dejž, ó Pane, církvi své jistou a bezpečnou svobodu; dej všem národům pokoj a pořádek učiň, aby ze všech zemských končin zaznával jeden hlas: Budiž chvála Božskému Srdci, skrze něž jsme nabyli blaha; jemu budiž sláva a čest na věky. Amen.

(Odpustek 300 dní pokaždé. Plnomocný jednou za měsíc, modlíme-li se ji denně. Ve svátek Krista krále 7 let a 7 kvadragen, modlíme-li se ji v kostele při výstavu Svátosti oltářní. Sv. Poenitenciarie 16. 7. 1926 a 15. 2. 1927.)

Obnova zasvěcení farnosti Srdci Páně.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, - tys projevilo sv. Markétě Marii přání, - kralovati nad křesťanskou společností kněží i věřících. - Proto dnes obnovujeme své slavnostní zasvěcení - a znovu prohlašujeme tvou neobmezenou vládu nad naší duchovní rodinou farnosti v .....

Chceme stále žíti životem tvým, - chceme v srdci svém - pěstovati ctnosti, - za něž jsi přislíbilo pokoj - už v tomto životě. - Chceme se bedlivě varovati - ducha světského, - jejž ty zavrhuješ. - Vládni nad naším rozumem - prostotou naší víry, - vládni nad naším srdcem - láskou bez výhrady, - kterou srdce naše - chce planouti pro tebe, - a jejíž plamen - chceme živiti - častým svatým přijímáním.

Božský Pastýři duší, - předsedej našim shromážděním, - žehnej našim duchovním snahám a podnikům - v naší farnosti. - Kéž všichni věřící této farnosti - tebe poznají, - slyší tvůj hlas - a jsou mezi sebou jednotni!

Zachovej a rozmnožuj v nás - víru, nadèji a hlavně lásku! Posvěcuj naše duše, - vtiskni jim lásku - k tvým svatým přikázáním. - Buď naším vůdcem - na nebezpečných cestách tohoto světa, - naší útěchou v bolestech, - naším útočištěm v pronásledování, - a naším obráncem proti branám pekelným.

Především pak, - ó dobrý Pastýři, - jenž jsi dal život svůj za ovce své, - zapřisaháme tě - pro drahocennou krev, - kterou jsi prolil za nás, - vlij svou lásku - tak hluboko v naše srdce, - abychom nikdy tebe neuráželi, - ani na tebe nezapomínali, - ani se od tebe neodloučili!

Když tě budeme milovat, - tobě sloužit - a tebe oslavovat na tomto světě, - dej, - abychom se všichni shledali, - zase spojeni v nebi, - aby-

chom tam. - v tobě a skrze tebe - na věky milovali - Otce, Syna a Ducha svatého. Amen.

Zasvěcení dítek Srdci Páně.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, jež jsi projevilo svaté Markétě Marii přání vládnouti nade všemi srdci, rodinami a sdruženími: shlédni láskyplně na děti, které se zasvěcují (znovu) tvé službě jako apoštolové tvého království lásky na celém světě. Vědí dobře, že pro jejich útlý věk tvé Srdce je miluje nejvíce a že rádo koná veliké věci pomocí dětí.

Vědomé si své slabosti, ale důvěřujíce ve všemohoucí tvou lásku, prosí tě pokorně, abys je přijalo do řad dítek tobě zasvěcených. Uděl jim velikou lásku, jako jsi ji udělilo jejich slavnému ochránci sv. Tarsiciovi, který ve své mladosti neváhal dáti svůj život pro obranu tvé nejsvětější Svátosti oltářní. Dovol jim pomáhati při šíření tvého království lásky, zvláště intronisací v rodinách.

Ty, jež jsi projevilo ve sv. evangeliu tolik něžné náklonnosti k mládeži; přijmi dobrou vůli těchto dítek, tobě zasvěcených, přijmi jejich svatá přijímání a jejich klanění, jejich modlitby, oběti a apoštolské úsilí, a uděl jim své svaté požehnání!

Neposkvrněné srdce Marie Panny, které tolik miluješ apoštolské duše tvého božského Syna, představ mu tyto děti, aby zůstaly jeho na věky. Svatá Markéto Marie a sv. Terezičko Ježíškova, vyproste těmto dětem, aby kráčely ve vašich šlépějích. Amen.

Různé modlitby k Srdci Páně.

Posvěcení obrazu nebo sochy Srdce Páně.

(Slavné svěcení obrazu nebo sochy, určené pro veřejnou úctu v kostele, jest vyhrazeno místnímu biskupovi. Soukromě může v domácnostech posvětiti obraz nebo sošku Srdce Páně každý kněz bez zvláštního dovolení biskupova. Světitel obléká rochetu a bílou štolu.)

Adjutorium nostrum in nomine Domini.
Qui fecit coelum et terram.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.
Oremus: Omnipotens sempiterne Deus, qui sanctorum tuorum imagines (effigies) sculpi, aut pingi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur: hanc, quaesumus, imaginem (sculpturam) in honorem et memoriam Sacratissimi Cordis unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi adaptatam bene † dicere et sancti † ficare digneris: et praesta; ut quicunque coram illa Cor Sacratissimum unigeniti Filii tui suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

(Česky):
Pomoc naše ve jménu Páně.
Jenž učinil nebe i zemi.
Pán s vámi.
I s duchem tvým.
Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, který dovoluješ, aby obrazy (sochy) tvých Svatých se malovaly (nebo zhotovovaly), abychom tělesnýma očima na ně patříce, duchovním zrakem jejich svatost poznávali a skutky následovali: požehnej † a posvěť †, prosíme, tento obraz (tuto sochu), zhotovený ke cti a na památku nejsvětějšího Srdce jednorozeného Syna Tvého, Pána našeho Ježíše Krista; a dej, aby kdožkoliv před ním (ní) nejsvětější Srdce jednorozeného Syna tvého pokorně ctíti a velebiti bude, pro jeho zásluhy a přímluvu dosáhl od tebe v životě vezdejším milosti, a v budoucím životě slávy věčné. Pro téhož Krista Pána našeho. Amen.

(Kněz pokropí obraz aneb sochu svěcenou vodou.)

Zásvětná modlitba rodin.

(Schválená papežem Piem X. dne 19. května 1908. — Říká kněz, přítomní členové rodiny mohou po něm opakovati.)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, tys projevilo svaté Markétě Marii přání vládnouti nad rodinami křesťanskými. My tedy dnes přicházíme, abychom prohlásili tvou neobmezenou vládu nad rodinou naší. Od nynějška chceme žíti životem tvým, chceme v srdci svém pěstovati ctnosti, za něž jsi přislíbilo pokoj už v tomto životě, chceme se bedlivě varovati ducha světského, jejž ty zavrhuješ. Vládni nad naším rozumem prostotou naší víry, vládni nad naším srdcem láskou bez výhrady, kterou srdce naše bude planouti pro tebe, a jejíž plamen budeme živiti častým svatým přijímáním. Božské Srdce, předsedej našim schůzkám, žehnej našim podnikům duchovním i časným, odvracej naše starosti, posvěcuj naše radosti, zmírňuj naše útrapy. Kdyby tě však přece někdo z nás zarmoutil, připomeň mu, ó Srdce Ježíšovo, že jsi kajícímu hříšníkovi dobrotivé a milosrdné. Až pak uhodí hodina rozloučení, až přijde smrt a naplní nás zármutkem, podrobíme se tvým věčným úradkům všichni, jak odcházející, tak i pozůstalí. Budeme se těšiti myšlenkou, že nastane den, kdy celá rodina, v nebi zase spojená, bude moci na věky chváliti tvou slávu a tvá dobrodiní. Kéž neposkvrněné Srdce Panny Marie a slavný patriarcha sv. Josef přednesou ti toto zasvěcení a nám

je připomínají po všechny dni našeho života! Budiž velebeno Srdce Ježíšovo, Srdce našeho krále a Otce!

(Otče náš... Zdrávas Maria... za nepřítomné a zemřelé členy rodiny.)

Obnova zasvěcení Božskému Srdci Ježíšovu.

Nejsladší Spasiteli, u nohou tvých pokorně klečíce, obnovujeme své zasvěcení tvému Božskému Srdci. Budiž stále našim králem, zcela a úplně důvěřujeme v tebe. Tvůj duch pronikejž naše myšlenky a žádosti, naše řeči i skutky. Žehnej našim podnikům, buď účasten našich radostí i strastí a našich prací. Uděl nám, abychom tě vždy lépe poznávali, tebe více milovali a neúnavně tobě sloužili. Kéž zaznívá po celém světě jediný hlas: Budiž milováno, ctěno a slaveno vždy a všude vítězné Srdce Ježíšovo. Amen.

(Odpustky 300 dní).

Soukromé zasvěcení se Božskému Srdci.

(Od sv. Markéty Alacoque).

Já N. N. zasvěcuji a odevzdávám nejsv. Srdci našeho Pána Ježíše Krista svou osobu, svůj život a své jednání, své obtíže a svá utrpení, abych budoucně všechno, co jsem a co mám, věnoval(a) jedině k jeho cti, lásce a oslavě. Je mé neodvolatelné rozhodnutí, jemu zcela patřiti, všechno konati z lásky k němu a z plna srdce všeho se zříci, co by se nelíbilo tomuto Božskému Srdci.

Proto volím si tebe, nejsv. Srdce, za jediný předmět své lásky, za ochránce svého života, za záruku své spásy, za oporu ve své křehkosti a nestálosti, za náhradu všech poklesků svého celého života a za bezpečné útočiště v hodince své smrti!

Ó, laskavé a dobrotivé Srdce, budiž mým ospravedlněním před Bohem, nebeským Otcem, a odvrať ode mne tresty jeho spravedlivého hněvu. Ó, Srdce laskavé, v tebe skládám všechnu svou důvěru; od své slabosti a zloby obávám se všeho, od tvé dobroty však zase všecko očekávám. Pročež znič ve mně všechno, cokoli by se tobě nelíbilo na mně nebo tobě se protivilo. Tvá čistá láska nechť se tak pevně vtiskne v mé srdce, abych nikdy na tebe nezapomněl(a), ani od tebe se neodloučil(a). Ano, zapřisahám tě při veškeré tvé dobrotě, aby jméno mé hluboce v tebe bylo vryto, neboť chci, aby všechno mé štěstí a všechna má sláva záležela v tom, abych ve službě tvé žil(a) a zemřel(a). Amen.

(Odp. 300 dní denně. Lev XIII. 13. I. 1893. Plnomocné i dušičkám jednou za měsíc, modlíme-li se tak denně, za obv. podm. Pius X. 21. IV. 1908).

Modlitba ke Kristu Králi.

Pane Ježíši Kriste, uznávám tě za Krále světa. Všechno, co bylo stvořeno, pro tebe jest stvořeno. Jednej tedy se mnou podle svého práva!

Obnovuji svůj křestní slib a odříkám se zlého ducha, i vší pýchy jeho i všech skutků jeho, a slibuji, že budu žíti jako řádný křesťan. Zvláště se zavazuji, že vynaložím vše, abych pomohl k vítězství právům Boha a tvé sv. Církve.

Božské Srdce Ježíšovo, obětuji ti své ubohé skutky s úmyslem, aby všechna srdce uznala tvé svaté království a tak se upevnila vláda tvého pokoje na celém světě. Amen.

(Plnomocné odpustky jednou denně za podmínek obvyklých).

Modlitba za rozšíření království Srdce Páně.

Budiž, Pane, Králem uznávaným a milovaným nejen u společnosti věřících, ale také u národů marnotratných, které se od tebe vzdálily.

Skrze neposkvrněné Srdce Panny Marie, Královny míru, zřiď království své v naší vlasti, přijímaje v úplné a nesporné vlastnictví naše rodiny. Kéž zaznívá po celém světě jediný hlas: Velebeno budiž Srdce Pána Ježíše, našeho Krále, jemu budiž čest a sláva na věky věkův. Amen.

Božské Srdce Ježíšovo, přijď království tvé!

(Odpustky 300 dní).

Prosby k Srdci Páně.

Lásko Srdce Ježíšova, zapal srdce mé!

Sílo Srdce Ježíšova, posilni srdce mé!

Milosrdenství Srdce Ježíšova, odpusť srdci mému!

Trpělivosti Srdce Ježíšova, snášej srdce mé!

Vládo Srdce Ježíšova, upevni se v srdci mém!

Vůle Srdce Ježíšova, řiď srdce mé!

Horlivosti Srdce Ježíšova, strav srdce mé!

Neposkvrněná Panno Marie, pros za nás Božské Srdce Ježíšovo!

Střelné modlitbičky k Srdci Ježíšovu:

Sladké Srdce mého Ježíše, učiň, ať tě miluji vždy více!
(Odpustek 300 dní pokaždé; plnomocný jednou za měsíc, modlíme-li se tak denně. — Pius IX. 26. XI. 1876).

Ježíši, tichý a pokorný Srdcem, učiň srdce mé (naše) podle Srdce svého!
(Odp. 300 dní pokaždé.)

Srdce Ježíšovo, v tebe důvěřuji!
(Odp. 300 dní.)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, přijď království tvé! (Odp. 300 dní pokaždé; Pius X. 29. VI. 1906.)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, věřím, že mne miluješ!
(Odp. 300 dní pokaždé; Pius X., 29. 7. 1907.)

Všecko pro tebe, nejsv. Srdce Ježíšovo!
(Odp. 300 dní pokaždé; Pius X. 26. XI. 1908.)

Svátostné Srdce Ježíšovo, vzore kněžského srdce, smiluj se nad námi!
(Odp. 300 dní pokaždé.)

»Ježíš kraluje. Na věky. Amen.«
(Odp. 300 dní pokaždé; plnomocné jednou za měsíc. — S. Penitenciarie 1./6. 1935 č. 2541.)

Smilování.

(Píseň k Srdci Páně podle Družinského zpěvníčku.)

Zvolna. Žák-Suchý.

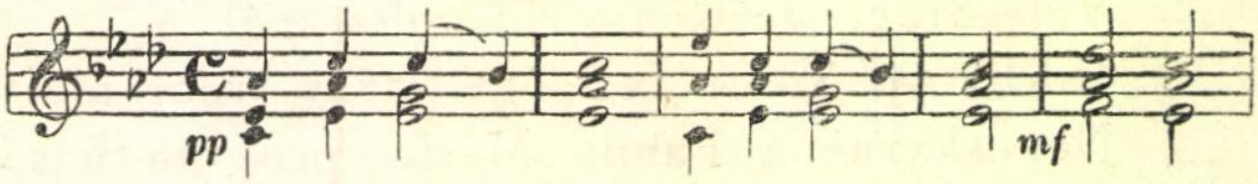

1. Smi-lo-vá - ní, smi-lo-vá - ní, Srd-ce

O něco rychleji.

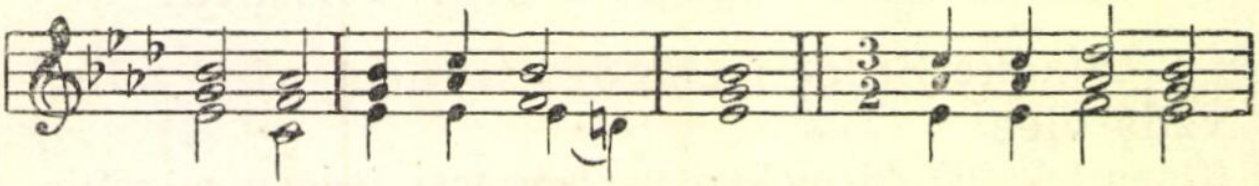

Pá-ně, smilo-vá - ní. V za-hra-dě jsi

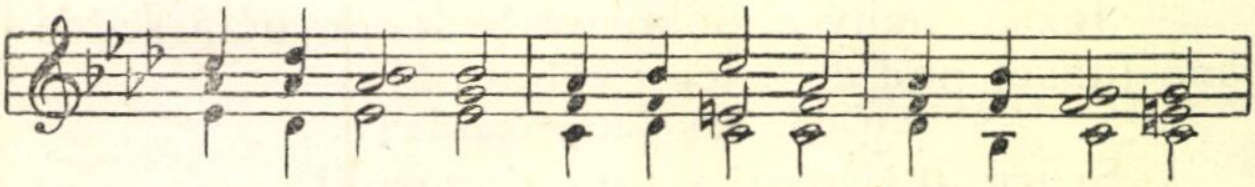

steskem mře-lo, na kří-ži jsi kr-vá-ce-lo,

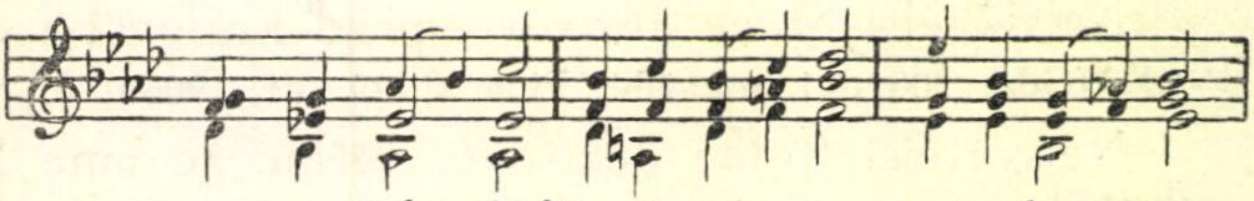

pro ten žal tvůj litost má-me, pro tu krev tvou

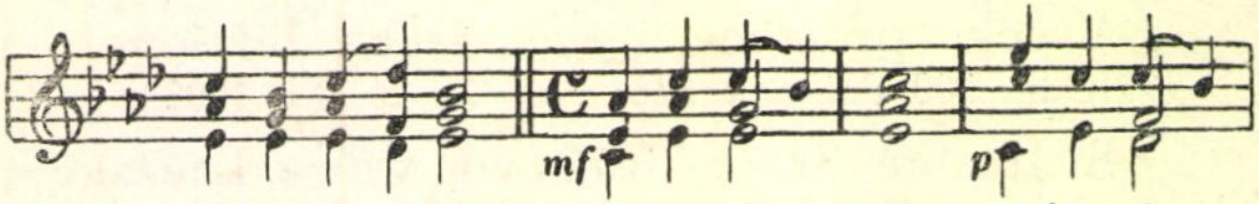

zbožně lká-me; smi-lo-vá - ní, smi-lo-vá-

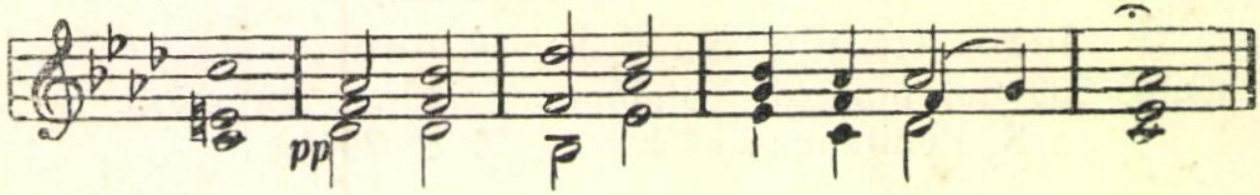

ní, Srd-ce Pá-ně, smi-lo-vá - ní.

2. Smilování, smilování! - Naše hříchy kopím byly, - jež tě v smrti poranily, - když Syn Boží, skloniv skráně, - Otci dával výkup za ně, - smilování atd.

3. Smilování, smilování! - Oslaveno bydlíš nyní - skrytě s námi ve svatyni, - pokrmem se duší stáváš - a se za nás v oběť dáváš, - smilování atd.

4. Smilování, smilování! - Za tu lásku nevýslovnou, - přijmi naši chválu skrovnou, - poklony a zaslíbení, - kajícná vin odprošení, - smilování atd.

5. Smilování, smilování! - Otvírej nám zásluh zdroje, - pro vezdejší sil nás boje, - strádajícím přispěj v mdlobě, - zarmoucené přiviň k sobě, - smilování atd.

6. Smilování, smilování! - Z tebe spásy život proudí, - zachraň duše, které bloudí, - světlem pravdy své je osvěť, - milosti je ohněm posvěť, - smilování atd.

7. Smilování, smilování! - Z tebe božská svatost vane, - dej nám na ní účast, Pane, - naše srdce, prosté zlého, - učiň podle srdce svého - smilování atd.

8. Smilování, smilování! - Znaku lásky nehynoucí, - uslyš naše prosby vroucí, - vyplň na nás zaslíbení, - připrav věčné oslavení, - smilování atd.

Mešní píseň k B. Srdci Páně.

(Na slova *V. Dvořáčka* komponoval nápěv *J. Pilát.*)

Bož-ské Srd-ce, k tvému trů-nu po-kle-ká-me s lí-to-stí,

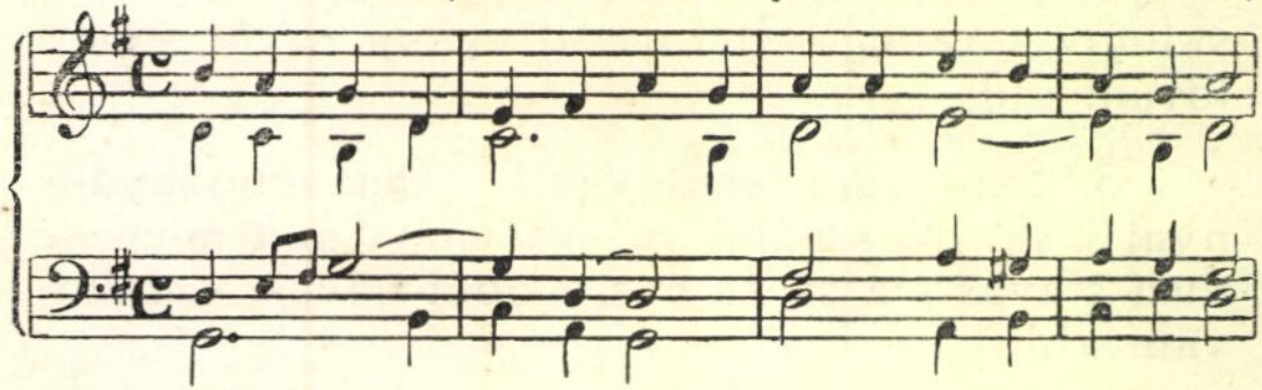

v prachu lká-me: odpusť vi-nu, du-še po-svěť mi-lo-stí.

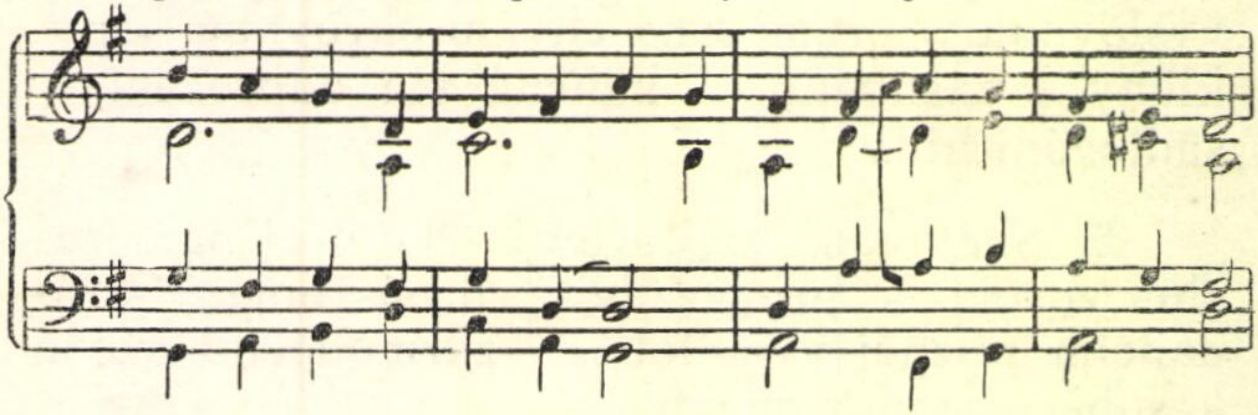

V ce-lém ži-tí zbož-ně cti-ti chceme Srd-ce pře-sva-té,

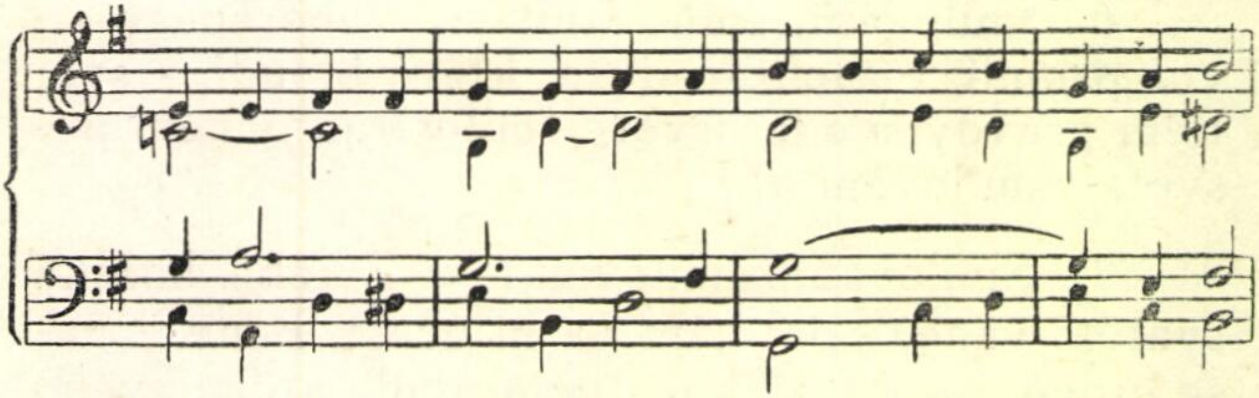

v celém ži-tí zbožně cti-ti chceme Srd-ce přesvaté.

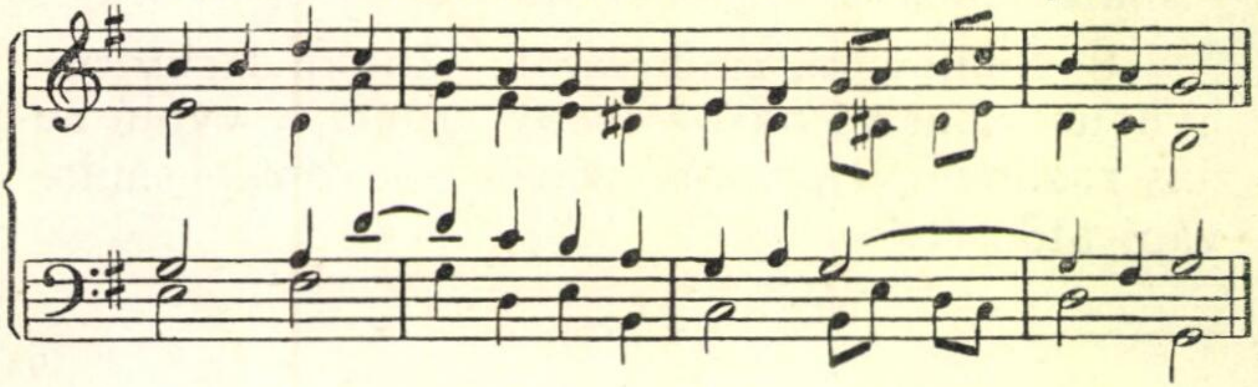

2. Gloria:

S anděly ti chceme pěti:
»Sláva Bohu na nebi.«
O mír prosí tvoje děti,
o tvůj pokoj na zemi.
[: Pochváleno, zbožně ctěno
budiž Srdce přesvaté. :]

3. Evangelium:

Blahá zvěst je tvoje slovo,
jako mana spěje k nám,
aby srdce naplnilo,
zbožnou chválou boží chrám.
[: Božské Srdce, nauč lásce,
nauč ctnostem, oběti. :]

4. Obětování.

Božské Srdce, oběť svatou
podej za nás k výšinám,
duši naši hříchem jatou,
posvěť v lásky svatý chrám.
[: Otec dobrý, milostivý,
oběť přijme s libostí. :]

5. Sanktus.

Nebe, vesmír celý plesá,
vše ti pěje k oslavě.
»Srdce vzhůru« na nebesa,
»Svatý« pějte jásavě!
[: Požehnáno, jež se blížíš,
Božské Srdce svátostné. :]

6. Po pozdvihování.

S nebes výšin láska tebe
k bídným tvorům snížila,
s úžasem se dívá nebe,
jak nás s Bohem smířila.
[: Probodené Srdce Páně
touží duše spasiti. :]

7. Přijímání.

Matko Boží, ty jsi Krista
ve hrob nový složila,
zavinula v roucha čistá,
s přáteli jsi truchlila.
[: Vypros nám všem srdce čisté
pro trůn Pána Ježíše. :]

8. Požehnání.

Božské Srdce nejsvětější,
požehnej nás s výsosti,
dej nám zdraví, chléb vezdejší,
hojně svatých milostí.
[: Naplň láskou církev svatou,
křesťanské i rodiny. :]

K poctě Ježíše krále.

(Žák — Trumpus.)

(Text od Žáka a Vašty, hudební doprovod od Trumpuse.)

1. Ježíši, králi nebes a země, - tobě se koří andělů chór, - velebnost tvoji v hymnech a písních, - opěvá svatých a světic sbor: - nám zahaluješ tvář ve svátosti, - víra však zří ji oslavenou, - a svému králi ve svatostánku - vzdáváme úctu na kolenou.

2. Ježíši, králi nebe a země, - blažených duší opojení, - ze Srdce tvého oslaveného - se tokem věčným jim pramení; - nám zahaluješ je ve Svátosti, - láska však tuší nebeský zdroj, - Ježíši, králi nebe a země, - se Srdcem svým nás na věky spoj.

3. Ježíši, králi nebe a země, - vtělený Bože, Spasiteli, - kam sahá okraj souše a moře, - zní ti zpěv chvály rozechvělý, - ó, přijmi také tu píseň naši, - jíž Srdce tvoje oslavujem, - požehnej za to na těle duši, - ó, Jesu dobrý, pomáhej všem.

4. Ježíši, králi nebe a země, - jenž jsi nás krví svou vykoupil, - ó kraluj v srdcích věrných svých dítek, - víru v nás oživ, naději sil. - Věříme v tebe, že's Bohem naším, - že's cesta naše a život náš. - Kéž láskou ineme ke tvému Srdci, - jenž v sobě živý zdroj pravdy máš.

5. Ježíši, králi nebe a země, - popřej nám místa v království svém, - až dokonáme pouť žití svého, - po boji tuhém, po bolu všem. - Přijď království tvé, v němž není bolu, - v němž není

slzí bolestných víc, - kde věčné blaho a věčná radost - ozařuje všech blažených lic.

6. Ježíši, králi nebe a země, - pokoj svůj zaveď do rodin všech, - do srdcí jejich lásku a věrnost - ze Srdce svého skanouti nech. - Ohněm své lásky zahřej ta srdce, - z nichž láska čistá zmizela již, - by věrností svou a počestností - k Rodině svaté vždy spěly vys.

7. Ježíši, králi nebe a země, - přitáhni k sobě náš český lid, - by v jeho srdci a v jeho duši - oživl pokoj, nebeský klid. - Navrať mu víru, naději, lásku, - uchraň ho bludů, nesvornosti, - by opět uznal království tvoje, - klaněl se tvojí velebnosti.

8. Ježíši, králi nebe a země, - ó, kralu; v církvi, již's založil, - aby nás vedla v ty stany nebes, - jež jsi nám z lásky všem připravil. - Nauč nás lásce k té matce dobré, - která nás vede jak dítky své, - dej jí moc, sílu, by přemáhala - samého pekla nástrahy zlé.

9. Ježíši, králi nebe a země, - jenž jsi své církvi jednotu dal, - prosíme tebe vroucími hlasy,- rozkol a sváry daleko vzdal. - O kéž je pojí jediný pastýř, - ovčince svého milý to Pán, - Ježíši, králi nebe a země, - buď od všech vroucně zvelebován.

Při odchodu z kostela.

1. S Bohem, má radosti, - velebná Svátosti, - když mám jít od tebe, - vždycky jdu s lítostí.

2. Vracím se v ten zlý svět, - do strastí, zlob a běd, - a vždy si rozjímám, - že jdu již naposled.

3. Než půjdu k milým svým, - ještě si vyprosím, - že si té lásky tvé - na cestu vzíti smím.

4. Maria, máti má, - na cestu objímá, - a pak mne provází, - svatýma očima.

5. Anděle boží, pojď, - cestou mne doprovoď, - k milému domovu - lásku nes otcovu.

Vzývání Ducha svatého.

1. Přijď, ó duše přesvatý, - pramen světla bohatý - sešli v země dolinu! - Sestup, Otče ubohých, - dárce darů přemnohých, - osvěť srdcí hlubinu.

2. Božský Utěšiteli, - sladký duší příteli, - v tobě šťasten spočinu. - Ty mne v práci osvěžíš, - ty mne v pláči potěšíš, - v žáru pozveš do stínu.

3. Ó ty slunce blažené, - světlem lásky plamenné - naplň věrnou rodinu. - Bez tvé božské milosti - pusto v lidské bytosti, - všechnu ztrácí nevinu.

4. Smyj, co třísní vina zlá, - zavlaž srdce vyprahlá, - rány zhoj, ať nezhynu. - Osviť, co v nás chmurného, - nakloň, co je spurného, - zbloudilé veď v otčinu!

5. Připrav nám, - svým věřícím, - vroucně tebe prosícím, - sedmi darů hostinu. - Odměnu dej za ctnosti, - do věčné nás radosti - uveď v blahou hodinu.

Kněz: Sešli ducha svého a stvoření budou (alleluja).

Lid: A obnovíš tvářnost země (alleluja).

Kněz: Modleme se: Bože, který jsi srdce věřících Duchem svatým osvítil a poučil, dejž nám, abychom v témž Duchu právě smýšleli a z jeho útěchy vždycky se radovali. Skrze Krista, Pána našeho.

Lid: Amen.

Při slavném díkůvzdání.

1. Bože, chválíme tebe, - Pane, moc tvou velebíme, - kterouž zná zem i nebe; - skutkům tvojim se divíme, - když se vše v světě mění, - ty sám jsi bez proměny.

2. Vše, co jen chválit může, - cherubíni, serafíni; - chválí tě, velký Bože! - nebe, země, měštěníni; - ode všech býváš nazván: - Svatý, svatý, svatý, Pán.

3. Svatý Pán Bůh Sabaoth, - svatý, jenž řídí národy, - jenž pomáhá od nehod; - nebe, zem, povětří, vody, - plny jsou cti, chvály tvé, - neb vše dílo rukou tvých je.

Kněz: Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému (alleluja).

Lid: Chvalme a vyvyšujme ho na věky (alleluja).

Kněz: Modleme se! Bože, jehož milosrdenství není počtu a dobroty nekonečný jest poklad, nejmilostivější velebnosti tvé za udělené dary díky vzdáváme, smilování tvé vždy vzývajíce: abys, jenž prosícím, čeho žádají, uděluješ, nás nikdy neopouštěl a budoucích darů svých hodnými učinil. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz: Pomoc boží zůstaň vždycky s námi!

Lid: Amen.

K výstavu nejsvětější Svátosti.

1. Zvěstuj těla vznešeného, - jazyku náš tajemství, - oslavuj krev Páne Svého, - jižto z milosrdenství, - zrozen z lůna panenského, - vylil král všech království.

2. Svátosti té neskonalé - čiňme vroucí poklonu: - ustup vše, co zastaralé, - novému teď zákonu, - smyslů síle nedozralé - sejmi víra oponu.

3. Otci, Synu čest a chvála, - prozpěvuj se v nadšení - moc a sláva neustálá, - buď i díkůčinění, - Duchu z obou neskonalá - čest a rovné chválení. Amen.

Modlitba k požehnání nejsv. Svátostí:

Panem de coelo praestitisti eis (alleluja).

K.: Chléb s nebe dal jsi jim (allelúja).

Omne delectamentum in se habentem (alleluja).

L.: Všecku líbeznost v sobě mající (allelúja).

Oremus: Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

K.: Modleme se: Bože, jenž jsi nám v přepodivné svátosti památku svého umučení pozůstavil: popřej nám, prosíme, abychom svatá tajemství tvého Těla a Krve tvé tak velebili, bychom ovoce tvého vykoupení stále v sobě znamenali. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův.

L.: Amen.

OBSAH:

Co jest pobožnost Svaté hodiny 3
Bratrstvo Svaté hodiny 4
Praktický návod, jak konati Svatou hodinu .....6—12
Žalm 50. s modlitbou 13
Příprava na smrt 14
Modlitba za umírající 15
Žalm 129. a modlitba za zemřelé 15
Povzdechy sv. Ignáce k Spasiteli 16
Návod, jak slaviti první pátky v měsíci 17
Litanie k nejsvět. Srdci Ježíšovu 17
Smírná modlitba Pia XI. 20
Prosba, přípověď a odprošení Srdce Pána 22
Smírné sv. přijímání na první pátek 26
První neděle v měsíci 28
Zásvětná modlitba lidského pokolení 28
Obnova zasvěcení farnosti Srdci Páně 29
Zasvěcení dítek Srdci Páně 31
Posvěcení obrazu Srdce Páně 32
Zásvětná modlitba rodin 33
Soukromé zasvěcení se B. Srdci 34
Různé modlitby k Srdci Páně ..... 34—37
Píseň Smilování (s notami) 38
Píseň mešní k Božskému Srdci Páně 40
Píseň Ježíši, králi nebes a země 43
Vzývání Ducha svatého 45
Slavné díkůvzdání 46
Svátostné sv. požehnání 47

V sekretariátě Intronisace Srdce Páně v Praze IV. čp. 58

dostanete:

Český překlad mše sv. k Srdci Páně	Kč	1.—
Český překlad mše sv. ke Kristu Králi	Kč	1.—
Křížovou cestu k poctě Srdce Páně	Kč	1.—
Noční adoraci domácí od P. Mateo	Kč	2.—
Nápěv a doprovod písně Ježíši Králi	Kč	—.20
Píseň Ze všech srdcí (s notami)	Kč	—.10
Píseň k dětské adoraci	Kč	—.10
Modlitbu zásvětnou farnosti	Kč	—.10
Poučení o zasvěcování rodin Srdci Páně	Kč	—.50
Stanovy bratrstva Sociální království Srdce Páně		—.50
Špendlíkové odznaky Srdce Páně po	Kč	1.50
Příručka dětských pobožností k Srdci Páně ..	Kč	5.—

Časopis »Zasvěcení«. Předplatné Kč 10.—

Různé brožury o úctě Srdce Páně, písně, obrázky, zásvětné modlitby, letáčky a jiné.

Tiskl Josef Bartl, Praha VII., Korunovační 833.